

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.19. S. Ludgeri pueritia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Sæcul. VIII.
A. C. 782.

versus in Monasterium tunc *Esternach* hodie Epternacum dictum in Dicecesi Trevirensi, a S. Willebrordo fundatum, se recepit. Cumque ipsius Discipuli persecutione in diversa sparsi illuc ad Patrem suum se collegissent, singulos ad constantiam animi exhortabatur. Duos annos in solitudine illius Monasterii commoratus transcribendis libris operam dedit, quos, & inprimis S. Pauli Epistolas, Episcopi Successores ipsius maximi fecerunt, & diligenter asservarunt.

§. XIX.

S. Ludgeri pueritia.

vit. S. Lud. Seditio a Witichindo mota in Frisiam quoque pervasit, ubi Saxones Ecclesias incenderunt, & Presbyteris usque ad Flevum annem depulsis Frisones Jesu Christo renunciare, & Patrum suorum more Idolis sacrificare coegerunt. Sub idem tempus Alberico Episcopo Ultrajectensi fatis functo, Ludgerus tunc illius Ecclesiæ Primicerius compulsus est fuga sibi consulere. Natus erat Ludgerus in eadem Regione nobili genere utroque parente Christiano; quippe matris ejus vita singulari Dei Beneficio fuerat conservata. Habuerat Ludgeri Mater aviam paganam, quæ impatientissime ferens, quod filius suus ex uxore tantum foeminas fusciperet, recens natam, priusquam

quam mammam fugeret, opprimi jus-
 sit. Nam superstitiosi hi pagani crimen
 abesse putabant, si pugio interimeretur,
 priusquam alimenti aliquid attraxisset.
 Servulus cui tantæ immanitatis facinus
 demandatum erat, conabatur infantulam
 in urnam aqua plenam converso deor-
 sum capite immergere; at parvula pal-
 mulas ad urnæ labrum extendens tam-
 diu obstitit, donec ex vicinis mulieri-
 bus aliqua in auxilium procurreret, mor-
 ti ereptam in domum suam deportaret,
 & vagientis ori mel infunderet; quo fa-
 cto nefas erat apud Gentiles infantem
 occidere. Hæc puellula ita servata ma-
 ter deinde extitit SS. Ludgeri & Hilde-
 grimi & aliquot præterea filiarum, ex
 quibus non nulli alii Episcopi nati.

S. Ludgerus adhuc puerulus rogavit
 parentes suos, ut se alicui Viro Dei e-
 rudiendum traderent. Itaque eum S.
 Gregorii Ultrajectensis curæ commit-
 tunt, qui cum eundem magnos in virtu-
 tis via progressus facere cerneret, dato
 habitu Monastico suis Discipulis in Mo-
 nasterio adscripsit. Postmodum misit
 eum in Angliam cum Aluberto de eadem
 Gente, qui cum ipso fidem prædicatu-
 rus in Frisiam advenerat. Postquam
 Ludgerus ibi Alcuinum docentem uno
 anno auscultasset, ordinatus est Diaco-
 nus. In Frisiam deinde reversus est ad

Hist. Eccles. Tom. X. D d Gre-

Sæcul. VIII.
 A. C. 782.

Sup. n. 9.

Sæcul. VIII.
A. C. 785.

Gregorium Abbatem, & interjecto aliquo temporis spatio licentiam obtinuit in Angliam redeundi, ubi sub Alcuino Magistro, qui Eboraci docebat, perfectur. Post triennium inde reducens, allatis plurimis libris, Albericus Presbyterum Coloniae ordinari curavit, eo tempore, quo ipse Episcopus ordinatus est, ipsiusque Regimini Ecclesiam Docinganam, ubi S. Bonifacius Martyrium passus erat, subjecit, & tamen tribus adhuc mensibus de uno loco migrans in alium cum duobus aliis Presbyteris & Alberico Episcopo, qui id ipsum præceperat, Monasterium Ultrajectense rexit.

S. Ludgerus in Frisia Prædicationi incumbens septem annis ab obitu S. Gregorii, id est, ab anno septingentesimo septuagesimo sexto usque ad annum circiter septingentesimum octogesimum tertium magnum Infidelium numerum convertit, multas Ecclesias & multa Monasteria fundavit. Hæc erat rerum facies, quando Saxonibus seditionem moventibus e Frisia fugere compulsus est. Missis in diversa loca Discipulis, quorum ingens erat numerus, & duobus apud se retentis scilicet Hildegrimo Fratre suo & Gerberto, qui Castus cognominabatur, Romam se contulit, vel eodem anno quo S. Willehadius, ut aliqui putant, vel anno sequente, atque ad Montem Cassinum diver-

divertit, ubi diutius commoratus Regu-
lam S. Benedicti didicit. Quippe animo
constituerat, in Fundo suo paterno Mo-
nasterium condere. Duobus annis &
dimidio in Italia consumptis in Frisiam
rediit.

§. XX.

Witichindus convertitur.

Cum interea Carolus Rex Saxones mul-
tis cruentis præliis tres annos con-
tinuos vicisset, post quartam demum ex-
peditionem anno 785. cristas posuerunt.
Witichindus & Albion, præcipui Re-
bellium Duces, facta sui deditioe At-
tiniaci Regi se sistunt, ubi Pascha cele-
brabat, & baptizati sunt. Plures alii
conversi, multi apostasiam damnantes ad
sinum Ecclesiæ redierunt. Tunc igitur
S. Willehadius relicta solitudine Epter-
nacensi Regem Carolum Eresburgi adit,
mandata accepturus, quibus suffultus Ev-
angelium in Saxonia denuo prædicaret.
Jussit Rex, ut in Regionem Vigmodum
rediret, in quo loco jam antea laborave-
rat, & ejus jam tunc Episcopus dice-
batur, quamvis esset tantum Presbyter.
Utque S. Virum in suis ærumnis Rex so-
laretur, ei exiguum Monasterium in Fran-
cia, quod Justina dicebatur, contulit.
Ergo S. Willehadius iterum Fidem pu-
blice annunciare, destructas reparare Ec-
clesias,

*Ann. Petav.
Loisel. Fuld.*

*vit. S. Vill.
c. 8.*